

NOUA FLOAREA A DARURILOR

REVISTĂ PENTRU POPOR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CASA NAȚIONALĂ „REGINA MARIA”
PIATRA-N.

APARE ODATA PE LUNA
cu sprijinul Casei Naționale „Regina Maria”

Abonamentul:
60 Lei pe an — — —
5 Lei numărul — — —

SĂRBĂTOAREA RESTAURĂRII

La 8 Iunie 1931, s'a împlinit un an decînd Măria Sa Regele Carol al II-lea și-a reluat în primire tronul, — de care, vreme de patru ani fusese îndepărtat prin mijloace josnice, — speculîndu-se nerușinat dragostea adîncă de țară a marelui rege Ferdinand I, — care a trecut apoi în lumea cea veșnică, ducînd cu sine cea mai profundă durere de părinte și rege, — durerea de a-și ști fiul îndepărtat dela drepturile și datoria pentru care fusese crescut principele pribeg.

Vremi turburi îl îndepărtaseră pe înimosul principe, — de țară; vremi turburi urmară după moartea regescului Său părinte; vremi și mai turburi așteptau fara aceasta în viitor, țara aceasta care, cu toată grija Inaltei Regențe, părea că se îndreaptă spre o cale primejdioasă. Istoria ne-a arătat că aproape întotdeauna și ori unde, perioadele în cari țările au fost conduse de regențe au fost începutul unor schimbări mari și neprielnice dezvoltării în viitor a poporului. Și mai ales atunci cînd perioada regenței este îndelungată, mai ales atunci, se macină mai cumplit ideea sănătoasă a monarhiei, care, chibzuit alcătuită, pe baze de constituție, întemeiată pe drepturile neștirbite ale poporului, este o garanție puternică de propășire în viitor.

La noi Regența trebuia să dureze multă vreme; pînă cînd Copilul împovărat cu greaua sarcină de Rege, trebuia să ajungă la vîrsta de 18 ani, cînd, încă finăr și crud, avea datoria să ica singur frînele unei țări mari, dar sdruncinate din temelii. Cine nu a observat certurile cari s'au ivit în jurul regenței, cînd unul din alcătuitoarii ei, regretatul Cih. Buzdugan, om de înaltă valoare morală, și-a dat obștescul sfîrșit? Cine nu tremura atunci și la alt gînd; acela că mîine-poimîne un alt regent din cei trei îl va urma? Și că alte tulburări se vor naște în jurul alegerii unui nou înlocuitor? Iar această stare, trebuind să dureze ani lungi și grei, toate hărțuile la care era să fie supusă regența, aveau să con-

tribue, repetat, la surparea prestigiului acestei înalte dar șubrede instituții constituționale. Și cînd zicem șubredă, să ne gîndim numai la faptul că alegerea unui înlocuitor al lui Cih. Buzdugan, a dat naștere la atâtea neînțelegeri, partidele politice acuzîndu-se reciproc de faptul că urmăresc a-și pune în slujba lor pe vre-un membru al regenței, pentruca apoi să-și poată îndeplini doar interesele lor de partid. Ori, cearta împrejurul Inaltei Regențe, blamul aruncat indirect asupra ei, aducea tocmai o dărîmarea ideii de continuitate monarhică pe care o reprezintă. Dar Regența era trecătoare, — chiar cînd avea să dureze mai mulți ani.

Însă surparea ideii monarhice avea să rămînă, ca cea mai cumplită moștenire, să apese pe umeri încă fragezi ai Copilului ajuns rege, — care cine știe cum ar mai fi putut domni, dacă ar mai fi putut domni într'o țară în care ar fi intrat obiceiul ca autoritatea supremă regală să fie dis-cutată și pusă la mezaul partidelor politice, cuprinse de năravuri rele.

În țara noastră însă, — mai mult ca ori unde, — în țara noastră, așezată în partea aceasta primejdioasă a Europei, avînd în coastă Rusia bolșevică ce nu mai are nimic sfînt, — lipsa autorității depline a Regelui, știrbirea prestigiului monarhic, — ar fi însemnat poate prăbușirea noastră. În fața propagandei flustratice a sovietelor, noi n'am fi avut de opus, — în afara cumințeniei poporului, — un principiu trainic și robust care să reprezinte continuitatea vieții poporului nostru pe linia moștenită dela străbuni: principiul monarhic, întărit de actuala noastră dinastie glorioasă. Și de aceea, domnia finărului rege viitor, ar fi fost o problemă cu foarte multe elemente necunoscute.

De acest lucru, — cu rară pătrundere își va fi dat socoteală principele pribeg — care-și lăsase feciorul micuț cu afit de grea povară în viitor, — care-și lă-

sase Țara cu afit de întunecate prevestiri. Și atunci călcînd peste orice primejdie i-ar fi putut opune cineva neprieten, pe aripele marelui văzduh, — după patru ani de despărțire prințul pribegit a revenit la Fiul Său și la Țara Sa, pentruca jertfindu-și toată puterea Sa de muncă să-i redea strălucirea amenințată de rugina dihoniei. Nu-i decît un an dela întoarcerea Sa; și amintirea însuflețirii de atunci e încă vie; iar ziua de 8 Iunie 1930, prin măreția ei, va rămîne pururea în sufletele romînești-purificate.

Ziua de 8 Iunie 1930 nu reprezintă numai restaurațiunea, adică punerea din nou în drepturile sale firești și legitime a principelui ostracizat. Această zi nu reprezintă pentru noi numai înscăunarea bunului nostru Rege Carol II, ci are o măreție de simbol. Ea simbolizează cumințenia poporului romînesc care, pe deasupra tuturor piedicilor, — și-a afirmat cu tărie și entuziasm dragostea și respectul principiului monarhic, moștenit din străbuni. Ziua de 8 Iunie, — sărbătoare a restaurației M. S. Regelui Carol II este și sărbătoarea restaurației principiului monarhic, restaurarea vechiului făgaș de cumințenie și de respect în fața autorității supreme.

Prof. A. A. ROTUNDU

Feriți-vă de judecăți

De țî-i călea într'o zi lucrătoare, pela tribunale sau judecătoria, te îngrozești de ce vezi acolo. Oamenii mulți, cari ținîndu-se de avocați, cari stînd îngândurați pela colțuri, cari privîndu-se ponciș și gâlcevîndu-se, cari trîntiți pe jos să-și odihnească trupul vlăguit de drum lung și toți așteptînd stăruitor ceasuri nu d-oar să facă cine știe ce acte **solemne** cum se zice, adică întărite de judecători, ci să se judece: unul că i s'a junghiat vita,

altul că a fost batjocorit cu vorbe mincinoase; unul că a împrumutat niște parole și nu le-a mai primit înapoi, altul că plugul megieșului a făcut brazdă în ogorul său și câte alte pricină, de multe ori mărunte, a căror înșiruire n'ar putea-o cuprinde întreaga foaia aceasta.

Și privind, te prinde mila de această gloată care pierde vremea prin târguri, pe sălile tribunalelor, cheltuește din gros bani cărora le-ar putea afla o bună întrebuințare în hrana copiilor și înfrumusețarea gospodăriilor; ți-e rușine încă de această lume, ce-și zice creștină, dar cu sufletul e păgână și cu faptele departe de Hristos.

Căci ce te aduce la judecată, frate? De multe ori, dorul de răsbunare pentru acel ce ți-a spus vorbă de ocară. La ce folos atunci Scriptura mai spune ca să nu ne răsbunăm unul altuia, căci a lui Dumnezeu e răsbunarea; cu ce folos ne indeamnă să ertăm fără număr greșalele aproapelui? Și dacă ții cu totdăinsul să ți se vadă de lume dreptatea, n'ai aflat până la judecata dela târguri, pe preotul din sat sau pe alți oameni, cărora să le spui păsurile și să te îndrepte spre împăciuire și ertare?

Ți-a înjunghiat vita, nu ți-a plătit datoria, ți-a încălcat ogorul? Trist de tot, căci un om care-î în stare să facă asemenea isprăvi, mai bine s'ar duce să viețuiască în țări depărtate ca cetele de sălbateci. Sufletul acestuia lipsit de cinste și otrăvit de răutate s'a schimbat din icoana lui Dumnezeu în chipul diavolului.

Deci numai urăciunea noastră sufletească duce la judecăți. Nu ne iubim unii pe alții, suntem gata oricând spre gâlceavă, ne socotim adesea cu gânduri aspre, ne zăvistuim, ne năpăstuim, ne batem, ne înșelăm, ne furăm.

Creștinul iubește pe aproapele, îl iartă, nu face rău nici vrășmașului, căci prin așa purtări, știe el, va sălășlui în lume pacea, pe care au cântat-o îngerii la nașterea: „Slavă întru ce de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, întru oameni bună învoire“;

pe care a lăsat-o Mântuitorul dar lumii când a zis: „pacea mea las vouă“ și „fericiți făcătorii de pace ca aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema“.

Judecățile ne țin într'o necurmată grijă, ne sug aproape toată agoniseala lucrului de toate zilele. Vrășmaș a crește tot mai mult pe măsură ce judecata merge înainte să târăgânează, cheltuiala cu avocații și formele cresc iar noi dăm înainte și nu ne plângem măcar că prin asta luăm hrana din gura copiilor, dar ne tânguim mai degrabă că învățătura e scumpă când o trasele noastre ne cer cărți și caete.

Am cetit cândva cu multă înduioșare, o istorie scrisă de cel mai mare scriitor al Rusiei, în care se spune cum dela niște vorbe de ocară pe cari le-au schimbat între ele 2 gospodine, s'a ajuns la judecată și prin aceasta la ruina mai multor gospodării și chiar la moarte de om. Și scrie acest mare om această istorie, ca să ne deștepte groaza de judecată pentru lucruri de nimic, după cum

aceiași groază vrea s'o deștepte: înțeleptul nostru popor când a format ziceri ca acestea.

„Pune-ți căciula înainte și te judecă singur“.

„Judecata e în capul omului“.

„Până să câștigi cu judecată o oare, pierzi un cal“.

„Mai bine o învoială strâmbă, decât o judecată dreaptă“.

Vom spune deci ca încheere:

Gândul că judecata se poartă cu mare cheltuială, că cere multă vreme pierdută, că ațăță și hrănește vrajba, că aduce sărăcie și neliniște, să fie îndemn ca să ocolim cât mai mult cu puțință. Și nu vom mai alerga la ea atunci când neînțelegerile între noi le vom curma sau potoli cu ajutorul unui sfat de împăciuire în frunte cu preotul, dar mai ales atunci când vom viețui creștinește, făcând să trăiască cu adevărat în sufletele noastre povața Mântuitorului: „Iubiți pe vrășmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc“.

Pr. V. Vasiliu
Piatra-N.

PRIMEJDIJA BOLȘEVISMULUI

Ziarele ne-au adus în cursul acestei luni un lung șir de știri, care ar trebui — până nu e prea târziu — să ne cheme luarea aminte în chipul cel mai serios asupra pericolului ce-l prezintă răspândirea, pe alocuri, a ideilor bolșevice.

În Spania, cei care ațitau lumea și o îndemnau să dea foc bisericilor erau agenții comuniști; în Franța, la Roubaix, comuniștii s'au baricadat în stradă, atacând poliția cu revolverele; în Germania, la Hamburg, Kassel, la Berlin chiar și în alte orașe mari comerciale și industriale, comuniștii au eșit în stradă, dedându-se la grave tulburări.

Fiarele acestea apocaliptice, care în Rusia unde sunt stăpâni, nici să cugeți altfel decât ei, nu-ți îngăduesc, unde nu ești sigur de viața ta, de munca ta, unde necurmat trebuie să fii cu frica în suflet să nu fii răpit din mijlocul familiei tale și împușcat pe teme-

niul unei pâri nedrepte; aceste ființi fără nume îndrăznesc — în schimb — aici la noi, și în alte țări, să lupte pe față pentru distrugerea statului și pentru aruncarea noastră în aceiași sălbatecă robie în care se găsesc azi nenorociții de Ruși. Iar dacă încerci să le aplici legea, dacă mai ales vreunul capătă 2-3 luni închisoare pentru o faptă care — în raiul bolșevic, în Rusia — se plătește cu spânzurătoarea, aici se umple lumea de larma și de protestele lor că sunt persecutați.

Toți care nu sunt părtași ideilor bolșevice, în Rusia n'au libertate, ci sunt luați din satele și din orașele lor și strânși într'o mare armată — care numără milioane de oameni — și sunt duși la mii de kilometri și puși la muncă forțată, neplătindu-li-se nici un ban.

Așa să lucrează la pădure în Rusia, așa să cultivă acolo grâul, așa, fără plată, se produc la ei

mărfurile, pe care le vând în Europa cu prețuri mici de tot, concurându-ne pe noi și pe alte țări unde munca lucrătorului trebuie plătită.

Dacă nu ne putem vinde grâul și cherestea, au dacă aproape a încetat lucrul în pădure, toată vina e a bolșevismului, care nu urmărește decât sărăcia lumii. Ei vroesc că dacă-i sărăcie și jale la ei, să fie același lucru și la noi. Lumea însă nu trebuie să se mai lase înșelată de acești nenorociți și a venit vremea să înțelegem că mărfurile pe care le vând bolșevicii la noi și în alte țări sunt mărfuri stropite cu lacrimile și sângele a milioane de oameni, care lucrează flămânzi și goi cu revolverul la tâmplă.

E o adevărată crimă pentru țara care cumpără astfel de mărfuri dela Ruși.

Chiar și noi Românii facem o greșală de neertat că ne arătăm prea îngăduitori față de agenții

comuniști. Aceștia cer libertate să-și răspândească ideile sub cuvânt că ideile lor sunt politice. Dar atunci să lăsăm libertate și hoților, care eșindu-ți înainte la drumul mare, pot zice că nu fac decât politică: iau bani dela cei ce au mai mulți ca ei. Cum sunt tratați hoții de drumul mare, tot așa trebuie tratați și comuniștii pentru cuvântul că aceștia nu te omoară și nu te pradă acum deoarece nu pot; când însă vor putea, vor face-o prea bucuroși.

În alegerile care au fost decurând s'au ales în țară la noi și vre-o câți-va deputați bolșevici. Apoi nu ne jucăm noi cu focul?

Îngăduința cu care privim noi propaganda bolșevică nu mai poate însemna bunătate și omenie, ci lipsă de înțelegere a primejdiei, adevărată nepăsare prostească, pe care mă tem să n'o plătim când-va foarte scump.

nevoe ca: a) lemnul să fie un lemn tare de stejar; b) să fie bine cioplit și neted așa ca giinzile să se îmbuce foarte bine între ele (fără goluri); c) colțurile să fie și ele foarte bine încheiate și fără goluri. Cei mai buni pereți însă sunt de beton (colaci de beton).

Gura fântanei trebuie să fie ridicată cu cel puțin jumătate metru de la fața pământului. De la gură spre afară se face un dâmb de o lățime de cel puțin 2 metri, dâmb care să fie bătut bine cu rământ și apoi pietruit cu pietriș mărunț bătut bine și el. Rostul acestei lucrări este ca să nu se poată scurge nici o apă străină în fântână și prin urmare nici apa care se risipește la scosul apei din fântână.

Pe acest dâmb, la gură, se pune colacul fie de piatră, fie de lemn, dar care colac trebuie să fie destul de înalt pentru ca copii să nu cadă în fântână.

În jurul fântanei locul trebuie să fie curat, veșnic curat, în care scop se așterne petriș sau se bat brazde de iarbă. Un cerc sau două de copaci frumoși în jurul fântanei, nu este numai un loc de odihnă pe timp calduros, ci este mai mult un important mijloc de a feri fântâna de arșița soarelui ca și de praful adus de vânturi.

Fiecare fântână trebuie să aibă ciutura sa proprie. Obiceiul de azi ca fiecare să meargă cu vasul său pe care-l vâra în fântână nu aduce decât nenorociri. Căci vasele acestea în totdeauna sânt necurate pe din afară iar acelea din casele cu bolnavi mai sânt și înseminate de boli. Odată cu aceste vase băgate în fântână însemnătam apa cu boli cari apoi îmbolnăvesc pe toți acei cari vor bea din acea apă. Iată pentru ce se cere ca fiecare fântână să aibă ciutura sa proprie, legată, pentru a nu mai putea fi mutată de acolo.

Pentru apărarea apei din fântâni în contra boalelor se cer multe reguli din cari cele mai însemnate sunt:

a. Să nu se spele rufe sau altfel de obiecte, sau lână, la fântână, și nici să nu se ghilească pânză. Când nu există altă apă la îndemână, se poate folosi apa din fântână, dar operația spălatului trebuie să se facă departe de cel puțin 25 metri de gura fântanei.

APA DE BAUT 1)

Așezatul, săpatul, construirea ca și întreținerea unei fântâni trebuiesc să fie alese și făcute în anumit fel în scopul de a feri ca apa din fântâna noastră să fie molipsită de boli prin mijlocirea altor ape. Căci, pe deo parte apa din ploii ia cu dânsa nenumerate necurătenii și semințe de boli de pe suprafața pământului și le-ar putea duce în fântână; pe de altă parte apele cari se scurg în pământ, mai cu seamă acelea din diferite locuri necurate cum ar fi latrine, haznale de zoi, ocoale de vite, șuri, grajduri de vite, etc., să nu poată ajunge până în fântâna noastră. Igiena a stabilit anumite reguli cari trebuiesc ascultate dacă voim — și trebuie să voim pentru păstrarea sănătății noastre, a semenilor noștri, ca și a animalelor — să avem o fântână cu apă bună și fără primejdie pentru cei cari o beau sau o folosesc în orice alt fel.

Locul pentru săpatul unei fântâni se alege după regulile următoare:

Să fie departe de cel puțin 10 metri de orice locuință ca și de orice loc necurat cum ar fi ocoale de vite,

grajduri, latrine, etc.

Să fie loc curat, plantat cu pomi, cu iarbă sau semănături.

Să fie în sus de așezarea omenească.

Săpatul unei fântâni își are rostul lui. Obiceiul, rău de altfel, este ca îndată ce se ajunge la apă, fântânarul mai sapă o palmă sau două, crede că este destul, și se oprește. Ori, apa aceasta întâlnită (la primul strat cum se zice) acuma, nu este bună din cauză că: a) în timpul verei seacă; b) fiind prea la față, apele din ploii cari se scurg în pământ târaie cu ele semințe de diferite boli pe cari le sue în fântână și molipsesc apa. Prin urmare nu ne vom opri la această primă apă ci acest izvor va fi astupat, se va săpa înainte până când dai de un al doilea izvor pe care întotdeauna îl facem sub un strat de humă sau de lut. Ajunși aci, se mai sapă ca de 2-3 palme până se curăță izvorul bine și începem zidirea fântanei.

Pereții unei fântâni trebuie să fie zidiți. Zidul de piatră e cel mai bun. Și cărămida e bună, dar în acest caz cărămida folosită trebuie să fie bine arsă și tare așa ca să nu se macine. Sprijinirea pereților fântanei cu lemn e și ea bună; în acest caz însă e de

1. Vezi No. 3—1931 din „Noua floare a Darurilor”.

b. Să nu se bage în fântână nici un vas străin ci numai ciutura proprie

c. Să nu se toarne apa din ciutura în cofa ținută deasupra gurei fântânei ci să se tragă ciutura în spre afară și să se toarne apa în așa fel ca ceia ce se varsă pe din afară să nu se scurgă iar în fântână.

d. Să nu se adape vite nici odată direct din ciutura.

e. Să nu se facă bălți în jurul fântânei și nici să se dea voie să se scalde porci sau păsări în jurul fântânei.

f. Pentru adăpatul vitelor să se facă o treacă la distanța de cel puțin 6 metri în care treaci apa să fie trimisă prin un uluc. Se pot construi ciuturi și încă foarte ușor și fără cheltuială care să se verse singure fără să mai fie nevoie de ajutorul omului.

Isoarele (șipotele) au de obicei o apă foarte bună. Ele însă au nevoie să fie curățate, îngădite și să se respecte aceleași reguli cu privire la păstrarea bună a apei. Deasupra izvoarelor nu trebuie să existe locuințe și nici grajduri, iar apa lor să fie folosită numai printr'un uluc așa ca de izvor (șipot) să nu se atingă nimeni.

În cele ce s'au spus până acuma nu s'au dat decât câte-va reguli generale. Și de aceia pentru ca noi să putem fi de folos, cititorul care cu tot dinadinsul dorește a ne consulta și a ne urma sfaturile, să ne ceară lămuriri aci la revistă și va primi răspuns asupra a tot ceia ce crede că nu pricepe.

Dr. FLOR

Apele minerale de la

Cozla

Una, din multele scăderi ale vieții noastre sociale, este mai ales lipsa inițiativei particulare. În adevăr Românul se naște poet, trăește bursier și moare pensionar.

El e deprins să aștepte totul de la Stat, care având puteri miraculoase, trase nu dela însăși cetățeni, ci de sus, poate dela însăși Dumnezeu, trebuie să facă fericirea tuturor indivizilor, fără ca aceștia să-și dea contribuțiunea lor.

Când spun acestea mă refer la un anume caz, pe care-l am înaintea ochilor mei.

Iată că apare în Piatra-N. un om a lui Dumnezeu cu numele de Gheorghe Palladi, care se oferă să dea spre folosința publică apele minerale de la Cozla, cunoscută de multă vreme de către locuitorii acestui oraș ca ape curative, dar neîntrebuințate din pricina stărei de infecție în care zăceau.

Credeți D-voastră iubiți cetățeni, că această inițiativă a găsit ecou în masele mari ale cetățenilor din acest oraș, în categoriile mai restrânse ale intelectualilor, ori în sufletul celor ce conduc primăria urbei Piatra și județul nostru? Aproape de loc la unii, foarte puțin la alții. Primăria orașului nostru are un contract cu d-l Gh. Palladi, prin care-i dă în concesiune exploatarea acestor ape.

D-l Palladi la rândul său s'a executat și a captat izvoarele de ape minerale, a colecționat sursele de acelaș fel pentru a-și asigura un debit mare, a făcut însăși lucrări ale căror valoare depășesc suma de un milion lei; lucrări care, la expirarea contractului, vor rămânea proprietatea comunei.

Cât concurs dau cetățenii orașului și primăria noastră, se poate vedea numai din faptul, că deși

apele sunt captate din toamna anului 1930, totuși e'le nu se pot comercializa din pricină că în apropierea terenului unde se află aceste ape, nu este loc pentru a se face instalație de băi, instalație pentru încărcarea sticlelor și alte amenajări speciale.

Nu este loc fiindcă proprietarul de alături nu vrea să cedeze contra cost o mică fâșie de pământ, încălcat de alt-fel din locul Comunei; iar primăria nici nu-l revendică nici nu expropiază locul necesar pentru a face aceste ape accesibile și comerciale.

În această chestiune voi reveni în mod amănunțit în numărul viitor al acestei reviste. Până atunci semnalez numai, locuitorilor din orașul și județul nostru, că apele de Cozla sunt mai superioare apelor de Kissingen și Sedlitz Saldschutz.

O spune aceasta analiza chimică făcută în anul 1883 de către medicii Apostolidi și Petrescu confirmată printr'o nouă analiză în anul 1929.

Care e datoria Primăriei urbei noastre și care e datoria cetățenilor după părerea noastră, o vom arăta în numărul viitor al acestei reviste.

I. MATASĂ

CHEILE BICAZULUI

Una din cele mai frumoase priveliști ce ni le oferă munții noștri este fără îndoială aceea a „Cheilor Biczului”¹⁾.

¹⁾ Bicz, cuvânt întrebuințat în Moldova și Transilvania, vine dela vorba bicaș-mineral—silex, cremene. De aici numele de bicăjei, ghicăjei—bolovani albi, sau sarea măței. Vine probabil din ungurește: bécaso=sarea broaștei. Dicționar. Limbii Române, T. I. p. I. A—B. p. 555.

Două drumuri bune de trăsură și de automobil te pot duce la „Chei”: unul prin Piatra-Neamț și altul prin Tulgheș-Ghiorghieni.

Pe primul se merge luând șoseaua Piatra-Bicz, iar de aici, lăsând în dreapta șosaua națională, o iei spre stânga, pe un drum comunal și trecând prin fosta vamă, ajungi la Biczul Ardelean, comună, în cuprinsul căreia se află Cheile. Acest drum, ce merge alături cu pârâul Bicz, duce — începând dela Piatra-Corbului—¹⁾ printr'o strămtură (chee)

¹⁾ Legenda spune că de pe vârful acestei stânci s'a aruncat în Bicz o fată, care se numea Corbița, disperată din pricina că Tătarii, după ce i-au ucis logodnicul, urmăreau să o răpească.

încântătoare, pe care apa și-o sapă în puternicul masiv al Grezului de Tarcău, prin care pârâul furios se sbate în cascade nesfârșite spre a eși mai la vale în calea Bistritei, destul de neastâmpărată și ea. Părăsind strămtura, drumul continuă spre apus și ținând tot apa Biczului, trece prin satele Tașca, Secu, Neagra, Biczul Ardelean și ajunge la chei, aproape 50 km. dela Piatra²⁾.

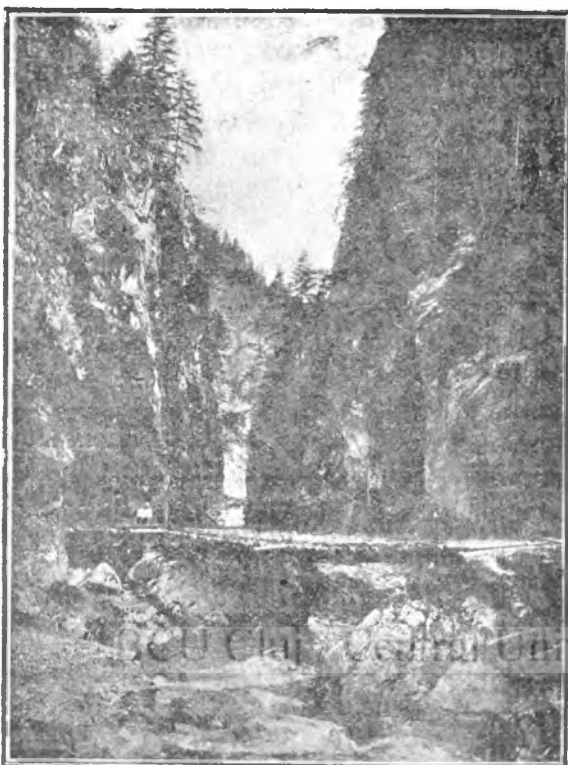
²⁾ Dela Piatra, 48 km. se pot face cu automobilul, 2 km. până la Chei și restul de 6 km. până la Tău, nu se pot face decât mergând pe jos; puțină osteneală, dar cu prisosință răsplătită prin priveliștile ce îți se desfășoară în chip variat și de o uimitoare frumusețe.

Cheile propriu zise țin doi km., drum pe care nu se poate merge decât pe jos, după care mai străbătând cale de încă vreo patru-cinci km. se ajunge pe vârful muntelui Ghilcoș, unde la o altitudine de 1000 m. se întinde pe o mare suprafață de teren, un splendid lac „Tăul”.

Al doilea drum, pe care se poate merge foarte bine cu automobilul, chiar până la o sută de metri a-

propiere de Chei, trece prin Ghiorghieni, spre a lua direcția la răsărit, către Piatra-Neamț.

„...Cine pornește din valea Mureșului, dela Ghiorghieni, spre valea Bicazului, îndată ce a părăsit șesul unde Mureșul își adună apele, trebuie să sue în șerpuituri unul din cele mai frumoase drumuri ale Carpaților, spre a se afla în scurtă vreme la înălțimi de aproape 1500 m. Aci vede niște culmi domoale, zdită din

CHEILE BICAZULUI

rocile cele mai vechi ale planetei (cristaline) acoperite cu păduri, iar sus de tot îmbrăcate cu vegetația mărunță a ierburilor subalpine, dintre care unele (merișorul) rămân verzi și peste iarnă. Îndată ce privești spre răsărit, priveliștea se schimbă: în loc de culmi netede vezi ivindu-se creste golașe, cu vârfuri în chip de turnuri sau piramide, care amintesc Ceahlăul. Și forma și culoarea lor albue îți arată că intri într-o nouă fâșie: a munților calcaroși. În adevăr drumul care coboară spre Valea Bicazului te duce repede în fundul unor prăpăstii, nu se poate mai semețe. Zarea se închide: în stânga și în dreapta, pereți de stâncă se ridică întocmai ca ruinele unei cetăți. Nicăiri în Carpați, ochiul nu întâlnește o panoramă mai plină de măreție, — mai ales că sălbătăcia râpelor este însoțită jos de lumina unui lac, făcut de vreo sută de ani prin năruirea unui munte, care a oprit în loc Bicazul, silindu-l să înece o pădure a cărei copaci stau și azi în picioare. Ceva mai jos de lac, apa Bicazului pierde cu desăvârșire, sub bolovănișul care-i umple albia, pentru a eși abia mai departe la iveală,

colind printre stânci și Chei așa de înguste, că poteca nici nu mai are loc alături de râu.

În sfârșit, după ce scapă din fâșia de calcar, iesă și Bicazul iarăș la lumină; „Cheile” s'au isprăvit, drumul intră între alți munți mai blânzi (clădiți din gresie) și bine acoperiți cu păduri și poene, unde viața omenească este iarăș înlesnită¹⁾.

¹⁾ S. Mehedinți, „România”, pag. 85.

Sloiuul de stâncărie calcaroasă, pe

POVESTE

A fost odată un împărat tânăr. Sfetnicii lui erau lingușitori, leneși și nesățioși. Ori cât de mari lefuri le da împăratul ei tot se plângeau că nu le ajunge. Iar țării nu-i foloseau cu nimic, ba din contra, visteria era golită și țara înecatată în griji și nevoi. Împăratul era trist, vedea că lucrurile merg prost și se gândia cum să le îndrepte. Și făcându-i-se lehamete de sfetnicii cei răi plecă într-o zi să se plimbe singur la câmp. Și văzu acolo un om tăind și îndreptând drumul. Muncea el din greu și-l treceau sudorile.

— „Cât câștigi tu pe zi? îl întrebă împăratul.

— „Trei gologani, răspunse omul.

— „Numai atât? se miră împăratul, doar muncești din greu și precum văd faci treaba bine.

— „Dar eu sunt mulțămît, Măria Ta și deacolo doar numai un gologan e pentru mine, iar cu unul îmi plătesc o datorie veche și pe cellalt îl dau cu împrumut“.

— „Cum asta? se miră împăratul.

— „Stăpâne, îl lămurii omul, întrețin pe tatăl meu care e bătrân și slab, așa dar mă plătesc față de el de o datorie fiindcă el m'a crescut și m'a îngrijit până m'am făcut mare. Imi întrețin pe fiul meu care-i încă copil pentru ca și el să-mi dea înapoi adică să mă întreție când am să fiu eu bătrân. Iar cu al treilea gologan, cum spusei, imi întrețin eu zilele.

— „Foarte frumos ai grăit — zise împăratul, mâine să vii la mine la palat.

Tânărul nostru împărat piecă cu gândul împăcat și fața luminată. Acum își dădea el seama ce lipsea în țara lui, de ce erau răi sfetnicii. Trebuie să-mi învăț supușii să-și găsească mulțumirea în conștiința datoriei împlinite, numai așa vom scăpa de suferinți și griji. Dacă fiecare nu se mai satură și caută să aibe cât mai mult în dauna celorlalți muncind cât mai puțin, apoi facem din țară cuib de lene și de vrajbă.

care-l străpunge Bicazul spre a forma minunatele Chei, aparține din punct de vedere geologic Jurascului și cu deosebire Cretacicului inferior, de către sfârșitul erei secundare (mezozoică); iar stâncile de calcar ce se văd ca niște turnuri gigantice la amândouă intrările în Chei și care se aștern de obicei ca niște petece peste formațiunile marnoase-gresoase, sunt ceea ce geologii numesc „calcare recifale cu caprotine” și care apar în chip de ruine de cetăți fantastice, atât în jurul Ceahlăului, cât și pe Rarău — Popii Rarăului și Pietrile Doamnei¹⁾.

¹⁾ După G. Macovei, „Aperçu géologique sur les Carpatés Orient”, studiu, publicat în „Guid des Excursions” 1927.

În comuna Bicazul Ardelean, cam la 9 km. dela Primărie, pe Valea Jidanului în sus, se află pe un deal — nu departe de drum — o peșteră adâncă, într'un masiv de calcar. Aici se găsesc stalactite.

Din „Călăuza Jud. Neamț”

de Pr. C. Matasă

Citiți și răspândiți

„Noua Floare a Darurilor”

„Voiu pune acum la încercare pe sfetnicii mei să văd dacă au ceva bun în sufletul lor.“ — În-torcându-se el dela plimbare, îi adună și le zise:

„Voi cari vă plângeți că nu puteți trăi cu plata ce v'o dau, aflați că văzui azi un om ce nu câștigă decât 3 gologani pe zi. Din aceștia dă unul ca să plătească o datorie veche, pe al 2-lea îl dă cu împrumut iar cu al 3-lea trăește el și-i mulțumit. Să vă gândiți până mâine dimineață și să vedem de vă tae capul să-mi spuneți cum e cu puțință așa ceva.“ A 2-a zi, cu capetele plecate stăteau în fața împăratului, mărturisind că nu pricep una ca asta. Tocmai atunci un slujitor vesti împăratului sosirea omului muncitor.

— „Să între; zise stăpânul.

Și-l puse împăratul pe omul muncitor să le spue sfetnicilor cum înțelege el să câștige făcându-și treaba bine și cinstit, cum se mulțumește cu câștigul lui și cum îl împarte așa precum poruncește „Domnul din Ceruri“ împlinindu-și datoria către țară, părinți și cătră copii.

„Iar acum voi netrebnicilor și nesățioșilor pieriți dinaintea ochilor mei, le spuse împăratul. — „Omul acesta va fi sfetnicul meu și voiu ști să-mi aleg și pe alții, vrednici și înțelepți ca el.

— Dar noi suntem boeri mari, Măria Ta, asta-i numai un țăran făcură ei cu dispreț și nu se cuvine ca toți neciopliții să-l înconjoare pe Vodă.

„Ce folos că tată-tău a fost Domn dacă tu nu ești om“ se supără împăratul. Boer în țara mea e numai acel pe care meritele lui îl ridică.

Și goni împăratul cu rușine pe sfetnicii cei răi, măcar că erau toți de neam mare. Și fiindcă a știut să-și aleagă dregători de seamă, oameni înțelepți și buni și fiindcă el însuși era bun și drept, toți în țara ceea au căutat să-și îplinească datoriile și astfel nu numai că țara scăpă de griji dar deveni bogată și toți oamenii acolo sunt mulțumiți.

EXCURSIUNILE ÎN ȚARĂ

Gustul de călătorie a început să prindă și la noi în țară, din ce în ce mai mult. Excursiunile organizate de felurite cercuri de bresle sau prieteni, încep a mână spre văile minunațiilor noastre munți o mulțime de lume, care sporește depe an pe an.

Dar după cum nu ne-am deprins încă să facem, cum se cuvine, multe lucruri, atât în gospodăria publică cât și în cea individuală, nu e de mirat — că de cele mai multe ori — nici excursiunile nu se organizează la noi așa fel încât călătorul să poată scoate de aici tot folosul ce poate să-l pretindă un spirit cultivat.

Nu știu dacă exagerez afirmând că facem excursiunile numai pentru plăcerea de a ne recrea, pentru plăcerea de a vedea lucruri și locuri frumoase și de a mai uita un moment de cercul apăsător al grijilor de acasă. Fără îndoială că scopul unei călătorii, chiar dacă ar fi redus numai la atâta, e totuși foarte vrednic de sacrificiile noastre; dar dacă — mergând la drum — pe lângă frumusețea locurilor ne-ar atrage și interesul științific, ar strica oare?

Inapoiindu-ne, să zicem, dintr'o excursiune făcută în județul Neamț, am avea o satisfacție cu totul deosebită dacă, de pildă, pe lângă amintirea frumoasei panorame ce ți-o înfățișază Cheile Bicazului sau urcarea Ceahlăului, ai putea fi încântat în acelaș timp și de cunoștințele noi ce le-ai căpătat sau de cele ce le-ai verificat singur, cu acest prilej, în mijlocul naturii. Astfel ar fi să-ți fi dat samă de explicația științifică a formelor fantastice ce le au o parte din uriașele stânci depe Ceahlău sau cele ce te uimesc, când străbați Cheile Bicazului.

Acelaș lucru și pentru Mănăstiri, din care multe în acest județ, prezintă pentru cine vrea și poate să vadă, un deosebit

interes cultural.

În felul acesta o excursiune, în care dorința de a te recreia dacă este unită și cu aceea de a te instrui, ar putea să contribuie în mare măsură la adevărata cunoaștere și prețuire a țării în care trăim. Altfel o excursiune nu însemnă decât să treci cu seninătatea ignoranței prin fața celor mai desamă lucruri, din pricină că n'ai fost îndrumat să le înțelegi, să le cunoști cum trebuie.

Și dacă — de multe ori — chiar excursiunile școlare se fac numai văzând și admirând, apoi ce să mai zicem de cele, care nu se ajută de alt ghid de cât de harta drumurilor pentru automobil, ori de informațiile dela trecători.

E adevărat că la noi nu s'a prea lucrat în sensul ca drumetul să poată avea și cuvenitele înlesniri — măcar pentru locurile mai de samă — spre a prețui și înțelege ceea ce a avut norocul să vadă.

Cred că și la noi lucrurile se vor schimba repede în bine și în această privință nădăjduim mult de la Societățile de Turism, care după pildele din străinătate, vor căuta să formeze și să desvolte gustul pentru excursiuni bine organizate, făcând țării — cu aceasta — un neprețuit serviciu.

Pentru o țară excepțional de frumoasă ca a noastră, turismul poate ajunge o însemnată ramură de bogăție și totodată și un bun mijloc de civilizare.

Pr. C. Matasă

Inscrierile pentru școala de cântăreți din Piatra se fac între 15 și 30 Septembrie a. c.

Cursurile încep la 1 Octombrie. Părinții și D-nii învățători sunt rugați să îndemne numai pe elevii cu voce bună a se înscrie la această școală.

Astfel serviciile religioase vor putea fi împodobite cu cântări frumoase și plăcute.

GOSPODĂRIE COMUNALĂ

Cine nu cunoaște că în gospodăria obștească a țării noastre nu mai domnește convenita rânduială și că din această pricină merg lucrurile tot mai rău, de pe an pe an.

Nu există un plan de muncă și nici stăruință în lucrul început; ce începe azi un ministru, un guvern, mâine strică altul. Unul luptă pentru stabilizare, altul din potrivă, stăruia pentru revalorizare; uniia să dădeau în vânt pentru „**prin noi înșine**” pentruca alții — venind la putere — să alerge prin toate capitalele lumii după **capital străin**; uniia apoi au crezut că pot așeza viitorul țării pe o viață industrială și pe taxe apăsătoare la import și export, iar alții, la rândul lor au lăsat industria și au luat în brațe agricultura. Rezultatul politicii noastre economice îl simțim cu toții: o adevărată harababură în gospodăria publică, neșiguranță în afaceri și angajamente, lipsă de bani, lipsă de lucru și neîncredere din partea străinătății. Am trăit ca niște feciori de bani gata, nu avem încă un drum, nu știm de unde începem și unde trebuie să mergem. Asta e situația sus și tot la fel e și jos în gospodăria județelor și mai ales în gospodăria comunală, de care ne ocupăm aici.

Fără îndoială că în satele noastre — și vorbesc în deosebi de Județul Neamț, s'a mai lucrat câte ceva, pe ici pe colo; s'a lucrat însă și se lucrează fără nici o rânduială, fără nici o sistemă, fără un plan cuminte studiat și statornic urmărit pe un timp mai lung. Un astfel de plan de gospodărie comunală, trebuia să aibă județul și apoi fiecare comună în parte.

Știm bine că nici delegația județeană nu e mulțumită cu ce a lucrat și cum a lucrat și nici sătenii nu sunt încântați de chipul în care se gospodăresc comunele lor de către consiliile respective.

Trebuia un cap luminat, un om cu orizonturi largi dar neîncrezut, cu dragoste și pricepere la muncă, dar și cu neînfrântă stăruință în înlăturare. Din acest cap, sau mai bine, dintr'o colaborare de acciaș calitate, trebuia să porcedă și la noi și aiurea un plan de gospodărie județeană și comunală. N'ar fi fost greu nici de conceput și nici de realizat acest lucru, pentrucă în multe din satele noastre se găsesc oameni foarte destoinici, care ar fi fost prea bucuroși să fie chemați la o astfel de colaborare în gospodăria

obștească a comunei lor. Legea însăș prevede această colaborare.

O bună gospodărie comunală cere negreșit o neșovăelnică rânduială în conducerea ei, nu ca — după obiceiul locului — fiecare primar să lucreze cum îl taie capul: n'apuca unul să isprăvească un lucru și vine altul, cu schimbarea de partid, care lasă baltă lucrul început și ia de la capăt altă treabă, pe care nici el nu va putea isprăvi. Rezultatul: risipă în avutul comunei, nici o treabă făcută cum se cuvine și pe deasupra descurajare și neîncredere în sufletul oamenilor.

Dacă Prefecții ar fi fost ceea ce trebuie, dacă Administratorii de plasă, care au mare rol în gospodăria satelor, ar fi avut convenita dragoste în îndeplinirea slujbei lor, multe din satele noastre ar avea astăzi altă înfățișare gospodărească. Au fost doar timpuri bune și venituri mari.

În fiecare comună se putea alcătui un comitet de inițiativă gospodărească compus din preot, învățător și din câțiva fruntași săteni. Acești oameni, îndrumați de slujbașii superiori administrativi și ajutați de specialiștii de la Camera Agricolă, Serviciul Technic, etc., ar fi putut, după nevoile fiecărei localități, să

studieze și să întocmească un plan de gospodărie realizabil în 5-6 ani și poate și în mai mult, oricare ar fi fost primarul. Acest plan, odată întocmit și aprobat de oameni, să fie urmat de toți ca literă de evanghelie.

În chipul acesta s'ar putea face ceva femeinic în sate, s'ar putea face multe și reale îmbunătățiri atât de interes local, cât și de interes general, într'o regiune oarecare.

Până astăzi, comunele sunt lăsate în completă uitare, căci ce pot face consiliile comunale politice, de până acum, când de cele mai multe ori habar nu au de ce trebuie să însămneze o gospodărie comunală civilizată?

Sunt comuni cărora de ani de zile nici Prefectul nici Administratorul de Plasă nu le-a făcut cinstea unei inspecții, unei cercetări serioase și atente din punct de vedere gospodăresc.

Nu suntem o țară în care inițiativa particulară să poată avea un rol mai însămnat și tocmai pentru acest motiv toată nădejdea unei îndreptări stă numai în **directive de sus, în ordine**.

Dar cine să dea ordinul și cine mai ales se va îngriji de stricta lui executare? **Ne trebuie oameni!**

Preot C. Matasă

ȘTIRI

In ziua de 11 Iunie a. c. a avut loc la Iași Adunarea Eparhială a Mitropoliei Moldovei. Județul Neamț a fost reprezentat prin P. C. Părinți: Econ. Gh. Popovici, protoiereu. Pr. C. Matasă, Pr. V. Constantinescu, Pr. Gh. Bârliba și prin D-nii deputați laici D-nii: Gr. Capșa, d. Mrejeriu, N. Maxim și profesor Bârliba.

S'au ascultat referatele secțiilor: Culturală, Administrativă și Economică și s'a votat bugetul Eparhiei. Privitor la referatul secției Economice s'a discutat mai mult, luând cuvântul și deputații mireni în susținerea intereselor preoților. Părintele C. Matasă și în calitate de președinte al Asociației preoților din jud. Neamț a cerut să se respecte votul adunării de anul trecut, care a aprobat ca pământurile filialelor să se dea preoților prin bună învoială. Sf. Sa alături de colegii săi Nemțeni a mai arătat apoi că rău și ilegal se procedează când secția Economică modifică bugetele parohiilor în întregime, punându-se din oliciu sume mai mari, care nu se pot realiza și a mai protestat și împotriva taxelor pe enoriași cu care s'au încărcat bugetele parohiilor și pe care

nici nu ne putem gândi să le impunem credincioșilor. Intreaga adunare s'a unit în susținerea celor mai de sus și I. P. S. Mitropolit a promis că se va ține samă de cele arătate. În chestia pământurilor bisericesti, pe lângă deputații nemțeni, au mai luat în mod foarte călduros apărarea intereselor preoții și P. C. C. preoți: Valeriu Iordăchescu, Alexandru Simionescu protoiereu de Botoșani și Grigorescu protoiereu de Dorohoi, precum și deputatul sătean T. Crețu din Lespesi-Folticeni.

* * *

S'a hotărât să se facă pe lângă Mitropolia Moldovei o fabrică de lumânări pentru întreaga Eparhie. Din comisia care e însărcinată să studieze această inițiativă face parte și Păr. V. Constantinescu și D-l N. Maxim. Părintele V. Constantinescu a cerut adunării și I. P. S. Mitropolit ca prin această inițiativă să nu sufere Societatea „Lumina” care funcționează de câțiva ani în Jud. Neamț cu așa de frumoase rezultate pentru biserică.

Alegerile pentru adunările parohiale și eparhiale se vor face prin Marție 1932 pentru un nou period de șase ani. Parohiile, e bine să-și pună în regulă de acum, listele parohiale.

* * *

In ziua de 10 Iunie a. c. a avut loc licitația pentru executarea clădirii din piatră și acoperișul bisericii „Precista” din Piatra-N. Lucrarea după deviz va costa 1.811.350 lei și s'a adudecat asupra D-lui antreprenor Carol Zane. Primăria orașului Piatra, din suma promisă de două milioane a dat până în prezent, numai 250.000 lei pentru fundație și a prevăzut în buget 500.000 lei pentru construcție, din care n'a achitat comitetului decât 100000 lei. Restul de 400000 lei sunt de încasat.

Inlesniri pentru vizitarea Județului Neamț

In ziua de 9 April a. c. s'a pus bazele unui „Cerc de turism” al căruia scop se vede din procesul verbal, pe care-l dăm aici:

„Subsemnații întrunindu-ne astăzi în localul Casei Naționale „Regina Maria” din Piatra-N. am hotărât înființarea în localitate a unui CERC DE TURISM cu scopul de a face cunoscute frumusețile naturale și bogățiile artistice ale județului nostru, de a lucra ca vizitarea județului să se poată face în condițiuni lesniciease: drumuri, cantonamente, amenajamentul localităților vrednice de văzut, transporturi, ghiduri, etc. și mai târziu, de a organiza chiar excursiuni în condițiuni civilizate.

Cercul de turism pe care-l înființăm, va fi o secțiune a Societății academice de turism „România” din București, cu care Părintele C. Matasă, delegatul nostru s'a și pus în legătură.

Cercul va lucra în legătură și cu Direcția Educației Poporului, folosindu-ne de orice bună îndrumare spre atingerea scopului ce-l urmărim.

Sediul Cercului de turism, secția Neamț, va fi la Casa Națională din orașul Piatra-N.

Comitetul de inițiativă

Cine dorește să cunoască Județul Neamț din punct de vedere pitoresc, cultural și artistic se poate folosi de lucrarea Preotului C. Matasă: „CĂLAUZA JUDEȚULUI NEAMȚ”. Lucrarea a fost apreciată elogios de întreaga critică. Se găsește de vânzare la librăriile din Piatra-N. și la autor.

Vizite

Societatea academică de turism „România” din București a organizat cu un grup de 30 membri o excursiune în județul Neamț. In ziua de 28 Iunie se vor vizita Mănăstirile Neamț, Agapia și Varatec; la 29 se vor vizita Cheile Bicazului, Durăul și Borsecul, iar la 30 se va vizita orașul Piatra și împrejurimile.

Călătoria București-Piatra și retour se va face cu vagonul cu paturi al Societății, astfel excursioniștii vor dormi noaptea în vagon și nu la hoteluri.

Societatea „România” care e compusă exclusiv din funcționari superiori și oameni din elita intelectuală a țării a organizat până acum numai excursiuni în străinătate. Prima dată când face o excursiune în țară.

In orașul Piatra-N. școlile primare de fete s'au întrecut să organizeze expoziții de fine de an. La toate școlile s'au găsit lucrări cari au stârnit admirația vizitatorilor. A fost și un prilej nimerit ca să se arate autorităților școlare reprezentate aci prin doi domni inspectori generali și un inspector de circumscripție, că s'a lucrat intens și în direcția aceasta. In special atelierul cursului supraprimar condus de d-ra Viorica Ciuca și lucrările Școlii No. 3 fete de sub direcțiunea d-nei Haretina Popovici a fost obiectul principal de atracție al vizitatorilor. Cu acest prilej s'a dovedit încă odată mai mult utilitatea cursurilor supra primare la oraș.

CULTURALE

Duminică, 17 Mai a avut loc la Casa Națională „Regina Maria” din Piatra-N. o frumoasă sezoătoare culturală cu concursul cunoscutului literat și publicist D-I Nichifor Crainic care a ținut o conferință despre „Cugătarea estetică a lui N Iorga”. Cadru artistic al acestei reușite sezoători a fost executat de elevele Școlii Normale: Telean Eugenia, Troeschi Maria, Bulai Ana și Vasiliu Emilia, care au recitat cu mult talent poezii de D-I N Crainic.

Corul orfelinatului, sub conducerea D-nei A. Popovici a executat câteva bucăți alese.

Sezoătoarea s'a încheiat cu un cuvânt de omagiu pe care D-I Lt. Colonel Ionescu, l'a rostit în numele Casei Naționale, aducând mulțumiri D-lui N. Crainic pentru concursul dat.

Duminică, 31 Mai a avut loc la Casa Națională o reușită serbare organizată de elevii Școlii Normale din Piatra-N.

A conferențiat D-I învățător M. David-Ghindăoani, vorbind despre „Filozoful V. Conta”. D-I David dovedește că n'a părăsit obiceiul de a mai ceti și după ce și-ai luat diploma; D-sa face cinste corpu-

lui învățătoresc și suntem siguri că-i vom vedea legat numele de lucruri frumoase în județul nostru.

Păcat că prea puțini din colegii D-sale au venit să-l asculte, deși în ziua aceea erau mulți în oraș. Să nu se supere însă D-I David pentru că — de altfel — mulți dascăli n'au fost nici la Conferința D-lui Crainic.

APEL

Casa Națională „Regina Maria” spre a putea să achite datoria de peste 300.000 lei ce o are asupra localului construit în Piatra-N. a căpătat invoirea Ministerului Sănătății și Ocrotirilor Sociale cu No. 32.653 din 30 Mai a. c. de a disface în public bilete-cărămizi a 5, 10 și 20 lei. Este bine cunoscut că această instituție se străduiește încă din 1919 pentru educația și cultura poporului nostru; iar localul pe care Casa Națională îl are în Piatra este pus totdeauna cu mare drag la îndemâna tuturor celor ce lucrează în această direcție: serbări școlare, conferințe, consfătuiri etc. atât pentru oraș cât și pentru județ.

Rugăm călduros pe onor Public să ajute cu toată bună-voința această instituție, cumpărând bilete cărămizi.

Cine are dragoste să ajute instituția, e rugat să ne comunice.

COMITETUL

Informațiuni

Parlamentul s'a alcătuit definitiv. La cameră, guvernul are 291 de locuri, Tărăniștii 31 locuri, Georgiștii 12 locuri, Aversescanii 10, Cuziștii 8, Lupiștii 7, Socialiștii 7, Liga contra cametei și Steriștii 6, Maghiarii 10 și Evreii 5.

Niciodată n'au fost așa de bine reprezentate toate partidele în parlament. Comuniștii au fost scoși afară. Majoritățile parlamentare au dat o bună lecție acelor care cred că și la noi în țară prind curentele tulburi. Dacă pe ici pe colo vor fi răfăciți, marca mulțime știe să i aducă la realitate.

S'au ales și președinții corpurilor legiuitoare. La cameră a fost ales distinsul profesor d-I Pompei, iar la senat marele nostru povestitor d-I Mihail Sadoveanu.

Prezența acestor reprezentanți ai culturii și faptul că până acum nu s'au amestecat în politică, sunt garanții mai mult că guvernul știe de ce fel de oameni are nevoie acum pentru salvarea Patriei. Rămâne să vedem la lucru această lume nouă care a dat până acum dovadă de o intensă muncă.

Rugăm stăruitori pe abonații noștri să ne achite măcar jumătatea I-a a abonamentului intrucât greutatea tiparului și hărta nu ne îngăduie să așteptăm prea mult.